

Sygn. akt II Ka 191/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

20 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Koninie Wydział II Karny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Waldemar Cytrowski

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Sobieraj

przy udziale Ewy Woźniak Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Słupcy

po rozpoznaniu 20.07.2018 r.

sprawy A. N. i Ł. N.

oskarżonych o przestępstwo z art. 284§2 kk i art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Słupcy z 15.03.2018 r. sygn. akt II K 328/16

1. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- na podstawie art. 284 § 2 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 37a kk skazuje oskarżonych A. N. i Ł. N. na kary grzywny w liczbie 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych,

-na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka od oskarżonych A. N. i Ł. N. na rzecz E. K. zwrot ciągnika rolniczego U. C 360 3 P i przyczepy rolniczej (...)

2. Utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy w pozostałej części.

3. Zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze po 1/2 części, w tym opłaty za obie instancje w kwotach po 150zł .

4. Zasądza od oskarżonych A. N. i Ł. N. na rzecz oskarżyciela posiłkowego E. K. solidarnie kwotę 1138,80zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

Waldemar Cytrowski

II K 191/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Słupcy wyrokiem z 15.03.2018 r. w sprawie o sygn. akt II K 328/16 uznał oskarżonych A. N. i Ł. N. za winnych popełnienia przestępstwa z art.284§2 kk i art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk, art. 12 kk i art. 4§1 kk i za to na podst. art. 284§2 kk w zw. z art. 11§3 kk skazał ich na kary po 5 miesięcy pozbawienia wolności, których wykonanie warunkowo zawiesił na okresy próby po 2 lata.

Na podst. art. 46§1 kk orzekł od oskarżonych na rzecz pokrzywdzonego solidarnie obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody w całości poprzez zapłatę kwoty 21 700 zł.

Wyrok zaskarżył obrońca, który zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść wyroku.

W oparciu o ten zarzut wniósł o uchylenie wyroku i umorzenie postępowania karnego ewentualnie o warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec oskarżonej oraz o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu przestępstwa.

Błąd w ustaleniach faktycznych może wynikać bądź z niepełności postępowania dowodowego (błąd braku), bądź z przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów (błąd dowolności). Żadnego jednak z tych błędów nie popełnił Sąd I instancji. Sąd ten bowiem nie tylko przeprowadził wszystkie istotne dla rozstrzygnięcia dowody, ale też w oparciu o wskazane w art. 7 kpk kryteria prawidłowo je ocenił i z oceny tej wywiódł jedyny logiczny wniosek, że oskarżeni swoim zachowaniem wypełnili znamiona przypisanego im przestępstwa. Sąd I instancji w prawidłowo sporządzonym, a więc spełniającym kryteria art. 424§1 kpk uzasadnieniu wykazał dlaczego takie ustalenia poczynił. Sąd odwoławczy w pełni tę ocenę podzielając, by jej tu ponownie nie przytaczać, powołuje się na nią, czyniąc z niej integralną część niniejszego uzasadnienia. Ustalona zatem przez Sąd wersja, jeżeli tylko nie opiera się na ocenach dowolnych i jest logicznie poprawna czyni zarzut błędu w ustaleniach faktycznych bezzasadnym, natomiast uzasadnienie takiego zarzutu opiera się na ocenach dowolnych. Taka też sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie.

W szczególności ponownie należy podkreślić, że z zeznań pokrzywdzonego, dowodów z dokumentów i opinii grafologicznej wprost wynika, iż oskarżeni przywłaszczyli powierzone im ciągnik rolniczy i przyczepę, natomiast ich wyjaśnienia są nie tylko nielogiczne ale i sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego.

Mając jednak na uwadze, iż przestępstwo zostało popełnione na szkodę osoby najbliższej, która zeznała, że gdyby nie podrobienie przez córkę i zięcia umów, nadal mogliby powierzone im mienie użytkować oraz treść art. 58§1 kk, Sąd odwoławczy uznał, że kary najłagodniejszego rodzaju, tj. kary grzywny, spełnią stawiane przed karą cele. Dlatego Sąd skazał oskarżonych na kary grzywny w liczbach 150 stawek dziennych po 10 zł. Przy wymiarze tych kar Sąd miał na uwadze treść art. 53§ 1 i 2 kk oraz art. 33§3 kk. Wobec natomiast popełnienia przestępstw w zbiegu kumulatywnym i nie małej wartości przywłaszczonych przedmiotów, nie można przyjąć, iż wina oskarżonej i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne.

Wobec tego, iż przywłaszczone mienie nadal znajdowało się we władaniu oskarżonych Sąd powinien orzec o zwrocie tego mienia pokrzywdzonemu. W razie bowiem orzeczenia naprawienia szkody przez zapłatę określonej kwoty, oskarżeni nie mogliby legalnie zarejestrować ciągnika i przyczepy na siebie. Dlatego Sąd odwoławczy na podst. art. 46§1 kk o takim zwrocie orzekł.

SSO Waldemar Cytrowski